வாரணம் பன்னாட்டுச் சமய ஆய்விதழ் தொகுதி: 1 இதழ்: 1 மார்ச் 2025
VAARANAM INTERNATIONAL JOURNAL OF RELIGIOUS STUDIES | VOL: 1 ISSUE: 1 MARCH 2025
Published by Niththilam Publications | www.niththilampublications

V I J R S 2 0 2 5

Pillayar and his Thirty-two forms

Dr Priyakrishnan
Orcid ID:https://orcid.org/0009-0005-1909-0522

Abstract;
Some consider the worship of Pillaiyar to be something that was added later. Accordingly, scholars have found that the archaeological evidence found in Pillaiyar dates back to the 5th century AD. It is customary for Tamil literature to begin with a prayer to God. But it is not possible to know from which period the principle that one should start any work only after worshipping Pillaiyar may have emerged. This article examines Pillaiyar and his deities.
Keywords:*Pillaiyar, Pillayarpatti, Yaanaimugan, Erukkam, Ganapathi*

பிள்ளையாரும் முப்பத்திரண்டு திரு வடிவங்களும்

முதுமுனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்
Orcid ID:https://orcid.org/0009-0005-1909-0522

ஆய்வுச்சுருக்கம்:
பிள்ளையார் வழிபாடு பிற்காலங்களில் இணைக்கப்பட்ட ஒன்றாகச் சிலர் கருதுவர். அதற்கேற்பத் தொல்லியல் சான்றுகள் மூலமாகக் கிடைத்திருக்கும் பிள்ளையார் காலத்தாற் பிற்பட்டதாக கி பி 5 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாக அறிஞர் கண்டறிந்துள்ளனர். தமிழ் இலக்கியங்கள் கடவுள் வாழ்த்துடன் தொடங்கி அமைக்கப்படுவது பண்டுதொட்டு வழக்கம். ஆனால் பிள்ளையார் வணங்கிய பின் தான் எந்த செயலையும் துவங்க வேண்டும் என்ற கோட்பாடு எந்த காலத்திலிருந்து உருவாகியிருக்கக் கூடும் என்பதைப் பற்றி அறிய இயலவில்லை. இக்கட்டுரை பிள்ளையார் குறித்தும் அவரது திரு உருவங்கள் குறித்தும் ஆராய்கிறது.
திறவுச் சொற்கள்: பிள்ளையார், பிள்ளையார்பட்டி, யானைமுகன், எருக்கம், கணபதி

முன்னுரை:

பிள்ளையார் வழிபாடு இந்துக்கள் அனைவருக்கும் உரிய வழிபாடாக உள்ளது.சைவ சமயத்துக்கு உரியவாரகப் போற்றப்பட்டாலும் அனைவரும் விரும்பும் இஷ்ட தெய்வமாக விளங்குபவர். வைணவ

சமயத்தினரும் தங்களது திருக்கோயில்களில் தும்பிக்கை ஆழ்வார் என்னும் பெயரில் வணங்கி வருகின்றனர். இது பிற்காலத்தில் எழுந்த வழக்கமாக இருந்திருக்கக்கூடும். வைணவர்களின் திவ்விய தேசங்களான ஸ்ரீரங்கத்திலுள்ள அரங்கநாதர் கோயிலிலும், காஞ்சிபுரம் பெருமாள் கோயிலிலும் திருவல்லிக்கேணி பார்த்தசாரதிப் பெருமாள் கோயிலும் தும்பிக்கை ஆழ்வாரைப் பார்க்க முடிகின்றது. புராணங்களில் முதன்மையானதாகக் கருதப்படும் பார்க்கவ புராணத்துப் பிரணவப்பொருளாகவும் பேதாபேதப் பொருளாகவும், அவை அனைத்தையும் கடந்து நிற்கும் ஏக தத்துவப் பொருளாகவும் பிரம்மானந்த ரூபமாகவும் விளங்கும் விநாயகப் பெருமானின் மகிமையைவிளக்கிக் காட்டியிருப்பதால் இதை விநாயக புராணம் என்றும் குறிப்பிடபடுவதால் முதன்மை புராணத்தின் நாயகன் விநாயகன் என்னும் தெய்வதை முன்னிருத்தி வணங்கும்வழங்கும் வந்திருக்கலாம்.

சங்க இலக்கியத்தில் பிள்ளையார்:

தொல்காப்பியம், பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை ஆகிய சங்க நூல்களில் ஆனைமுகன் பற்றிய செய்தி சங்கநூல்களுள் அகச்சான்றாகக் கிடைக்கவில்லை. திருமுருகாற்றுப்படையின் இறுதியில் உள்ள பத்து வெண்பாக்களில், ஏழாவது வெண்பாவில் மட்டும் 'ஒருகைமுகந்தம்பியே' என்று முருகாற்றுப்படை குறிப்பிடுவதை காணமுடிகிறது. ஒருகைமுகன் என்ற இந்த வெண்பா பிற்காலத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்பதும் ஒரு சாரார் கருத்து. ''திருமுருகாற்றுப்படையும் பரிபாடலும் கி பி ஐந்தாம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு தோன்றிய நூல்களாகும்.சங்ககால நூல்களில்லை'' என்று சங்க நூல்களில் முருகன் என்னும் நூலில் (ப:47) பி எல் சாமி குறிப்பிடுவது உற்று நோக்கத்தக்கது.

ஆனால், புறநானூற்றுப் பாடலில்,

''நல்லவும் தீயவும் அல்ல: குவியிணர்ப்
புல்லிலை எருக்கம் ஆயினும், உடையவை,
கடவுள் பேணேம் என்னா: ஆங்கு,
மடவர் மெல்லியர் செல்லினும்
கடவன் பாரி கைவண்மையே'' (புறம்: 106)

கடவுள், தாழ்வாகக் கருதப்பெறும் எருக்க இலையைத் தந்து வழிபட்டாலும் எல்லா பக்தர்களையும் ஒன்றாகத்தான் கருதும்.வேறுபாடு காட்டாது என்பது இப்பாடலின் மையப்பொருள். இங்கு எருக்கு இலை குறிப்பிடப்படுவது கணபதி வழிபாட்டை நினைவுபடுத்துகிறது என்றும், எருக்கு மாலையைத்தான் கணபதிக்குச் சூட்டி மக்கள் வழிபடுவர் என்றும், ஆதலால் சங்ககாலத்திலேயே கணபதி வழிபாடு இருந்தது

என்பது இதன்மூலம் தெளிவுறும் என்றும் அருணாசலம் எழுதியுள்ளார் என்று நடன.காசிநாதன் (கல்வெட்டுக்காலாட்டு இதழ்-45,ப:27) குறிப்பிடுவது இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

தொல்லியல் பார்வையில் விநாயகர்:

தமிழகத்தில் கணபதி வழிபாடு தொன்றுதொட்டு நிலவியதா அல்லது ஒரு கால கட்டத்தில் வேறு இடத்திலிருந்து தமிழகத்துக்கு வந்ததா என்பது பற்றி இன்றும் கருத்து வேறுபாடு இருந்து வருகிறது. ஆனால் பெரும்பாலான கருத்து இவ்வழிபாடு சாளுக்கிய நாட்டின் தலைநகரான வாதாபியிலிருந்து கிபி ஏழாம் நூற்றாண்டில் பல்லவப் பெரு வேந்தன் நரசிம்மவர்மன் காலத்தில் அவரது தளபதியான பரஞ்சோதி என்னும் சிறுத்தொண்டரால் கணபதி உருவத்தைக் கொணர்ந்து தமிழகத்தில் தொடங்கப்பட்டது என்பதாகும் என்று நடன்.காசிநாதன் குறிப்பிடுகிறார்.

பிள்ளையார்பட்டி பிள்ளையாரும் கல்வெட்டும்:

பிள்ளையார் பட்டியிலுள்ள குடைவரைக் கோயிலில் உள்ள பிள்ளையாரின் புடைப்புச் சிற்பமும், கல்வெட்டும் கிபி ஐந்தாம் நூற்றண்டு அல்லது ஆறாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது என்று ஐ.மகாதேவன் குறிப்பிட்டுள்ளார். கல்வெட்டில்,

’எருகாட்டூரு

க்கோன்பெருந்தசன்’

எருக்காட்டூர்த் தாயங்கண்ணனார் என்ற சங்ககால புலவரின் பெயரலிருந்து எருக்காட்டூர் என்ற ஊர் சங்காலத்திலிருதே இருந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது.ஆதலால் கி பி ஐந்து ஆறாம் நூற்றாண்டிலிருந்தே பிள்ளையார் வழிப்பாடு இருந்துள்ளது என்று நடன காசிநாதன் குறிப்பிடுகிறார்.

திண்டிவனம் பிள்ளையார் கல்வெட்டு:

விழுப்புரம் மாவட்டம், திண்டிவனம் வட்டம், ஆலகிராமத்தில் எமதண்டீஸ்வரர் கோயிலில் அரிய வட்டெழுத்து பொறிப்புகளுடன் கூடிய பிள்ளையார் சிற்பத்தில் உள்ள பீடத்தில் மூன்று வரிகளில் கல்வெட்டு உள்ளது. இது பொ.ஆ. 5 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. (ஆவணம்:27)

பிரமிறை பன்னூரு சேவிக- - - மகந்- - -கிழார் கோந்- கொடுவித்து

குறிப்பு: இந்த பிள்ளையார் சிற்பமே தமிழகத்தில் உள்ள விநாயகர் சிற்பங்களில் முதன்மையானது என்பது பத்மஶ்ரீ இராவதம் மகாதேவன் அவர்களின் கருத்தாகும்.

அயல்நாடுகளிலும் பிள்ளையார்:

தமிழர்கள் கடல் கடந்து சென்று வியாபாரம் செய்யும் காலத்தில் தங்களின் வழித்துணையாக விநாயகர் உருவத்தை எடுத்துச் செல்வது வழக்கம். அவ்வாறு எடுத்துச்சென்ற விநாயகர் சிலைகளைக் கொண்டே அவர்கள் சென்ற நாடுகளில் கோயில் கட்டியுள்ளனர். இதனால் விநாயகர் வழிபாடு பரவலாக உலகம் முழுவதும் பல நாடுகளில் காணப்படுகிறது. மேலும் பிற்காலச் சோழர் காலத்தில் விநாயகர் வழிபாடு தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுக்கும் பரவியது. நேபாளம், தாய்லாந்து மற்றும் லாவோஸ் நாடுகள் வெளியிட்ட தபால் தலையில் விநாயகர் உருவம் உள்ளது. இஸ்லாமியர்கள் அதிகமாக வாழும் இந்தோனேசியா நாட்டின் ருபியா நோட்டில் விநாயகர் உருவம் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. சங்ககாலம் முதல் தமிழர்கள் மியான்மாருடன் (பர்மா) வணிகத்தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். மியான்மாரில் விநாயகரை மகாபைனி என்கிறார்கள். கி.பி.1800களில் தான் அதிக அளவில் தமிழ்நாட்டிலிருந்து கூலி வேலைக்காகவும் வணிகத்துக்காகவும் பர்மாவிற்குத் தமிழர்கள் அழைத்துச் செல்லப்பட்டுள்ளனர். பின்னர் பர்மாவில் கி.பி. 1860 இல் முதல் கோயில் சித்தி விநாயகர் கோயிலும் கட்டப்பட்டது என்று அறிஞர்களின் கருத்தாகும்.

புராணத்தில் பிள்ளையார் வரலாறு:

கணபதியினுடைய தோற்றம் என்பது சிவன் தடத்த இலட்சண நிலையில் காட்சி கொடுக்கும் வடிவாமாகக் கருதப்படுகிறது. இந்நிலையில் புராணங்கள் ஒவ்வொரு சம்பாசனையின் ஊடாக தோற்றம் கூறப்படுகிறது. காஞ்சிப்புராணத்தில் திருக்கலையில் சிவனும் உமையும் "ஏழுகோடி மந்திரசாலா"என்னும் பூஞ்சோலைச் சித்திர மண்டபத்திற்குச் சென்றார். அங்கே ஒரு பிரணவம் பிரிந்து இறைவன் எழுத்தாகிய அகரம் களிறாகவும் அம்மை எழுத்தாகிய உகரம் பிடியாகவும்" ஆயிற்று. அவை இரண்டும் ஒன்றுகூடி விநாயகர் தோன்றினார் என்கிறது. விநாயகர் புராணத்தில் விபுதை மாகதர் என்னும் அசுரர்க்குப் பிறந்த கஜமுகாசுரன் ஆணவ அகந்தயைப் போக்கத் தேவர்களுக்கு வாழ்வு கொடுக்க தோன்றிய மூர்த்தி என்பர்.

சிவபுராணத்தில் உலக மாதாவாகிய உமாதேவி தாமும் ஒரு பிள்ளையைப் பெற்றுக் கொஞ்சிக் குலாவ வேண்டும் என எண்ணினார். மண்ணினால் உருச்சமைத்தார். அதனால் சிவன் அகமகிழ்ந்து தேவர்கள் அனைவரையும் வரவழைத்து மகிழ்வித்து இருக்கும் நிலையில் சனீஸ்வர பார்வையால் சிரசு ஒடிந்ததும் சிவன் களிற்றான் தலையினைப் பொருத்தி வேழமுகனாய் தோற்றுவித்தார். இதேபோல தேவி பராக்கிரகம் கணபால சிருஷ்டி என்று குறிப்பிட்ட பகுதியில் பார்வதிதேவி மஞ்சளிலே பிள்ளையாரைத் தோற்றுவித்து நீராட செல்லும் போது காவலனாய் இருத்திச் சென்றார் என்றும் கூறுவார்கள். பிள்ளையார் சிவசக்தியின் பிள்ளையே என்பதை பிடியதன் உருஉமை…" என்பதனூடாக சம்பந்தர் தெளிவுபடுத்துகிறார். இவ்வாறாக புராணங்களும் இலக்கியங்களும் பிள்ளையாரின் வரலாற்றை பதிவு செய்துள்ளன.

விநாயகரின் தோற்றம்:

தும்பிக்கையும் சேர்த்து உகரத்தின் தோற்றத்தைப் புலப்படுத்துகிறதல்லவா? உகரமானது இறைவனின் காத்தற் தொழிலை உணர்த்தும் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் இவ்வடிவத்தைக் காக்கும் வடிவமாகக் கொண்டு சுகபோகங்களை விரும்பும் மக்களால் பெரிதும் விரும்பி வழிப்படப்படுகிறது. ஒரு செயலை துவங்கும் போது பிள்ளையார்சுழி எழுதி ஆரம்பிக்கும் வழக்கம் இங்கிருந்தே ஆரம்பித்திருக்கின்றது.

பிந்து புள்ளி வடிவம். இது சக்தி, நாதம் கோடு வடிவம். இது சிவம் .சக்தியும் சிவமும் இணைந்த வடிவமே பிள்ளையார் சுழி என்பர்.வினை நீகும்விநாயகன்,வருமுன் காப்பவன்,அவனே எழுத்துகட்கெல்லாம் தொடக்கமாக அமைகிறான்.பிள்ளையாரை வழிபட்டே செயலைத் தொடங்கவேண்டும். பிள்ளையார் சுழி போட்டு எழுதத் தொடங்கும் எழுத்துகள் நல்லனவாக அமையும். நிறைவானதாக அமையும் என்பதால் பிள்ளையார் சுழி போட்டு எழுதுவது மரபாயிற்று.

பிள்ளையாரின் வடிவம்:

விலங்காய்,மனிதராய்,பூதமாய்,தேவராய் இந்நான்கு படைப்புகளின் இணைந்த உருவமாய்ப் பிள்ளையார் தோன்றுகிறார். யானைத் தலையும், சுளகுச் செவியும்,தும்பிக்கையும் யானையாகிய விலங்கிடம் இருந்து பெற்றார். புருவ வடிவத்தையும் கண்களையும் மனிதரிடமிருந்து பெற்றார்.பேழை வயிற்றையும் குறுகிய கால்களையும் பூத கணத்தையும் பெற்றார்.நான்கு கைகளையும் தேவர்களிடம் இருந்து பெற்றார்.இதனைத்தான்,

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறைபோலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின் றேனே.(திருமந்திரம்- பத்தாம்திருமுறை- விநாயகர் காப்பு)

என்று திருமூலர் விநாயகரின் வடிவததைப் பாடுகின்றார்.

பிள்ளையாரின் திருவடிகள்:

இறைவனின் திருவடிகளை அடைந்து பேரின்பப் பெருவாழ்வு பெறுவதே உயிர்களின் நோக்கம்.பிள்ளையாரின் திருவடிகள் ஞானமாக உள்ளன.

பிள்ளையாரின் வயிறு:

பிள்ளையாரின் வயிறு பெரும் வயிறு.பேழைப் போன்ற வயிறு.அந்த வயிற்றினுள் யாவுமே அடக்கம் என்பர். பரவெளி,அண்டங்கள்,உலகம்,உயிர்கள் அனைத்தும் பிள்ளையாரின் வயிற்றினுள் அடங்கியுள்ளன.அங்கு இங்கு எனாதபடி எங்கும் பரந்து வியாபித்து இருக்கும் தத்துவத்தையே பேழை வயிறு குறிக்கிறது.

பிள்ளையாரின் ஐந்து கைகள்:

பிள்ளையாருக்கு நான்கு கைகளுடன் தும்பிக்கையும் சேர்த்தால் ஐந்து கைகள்.ஒரு கையில் பாசமும்,ஒருகையில் அங்குசமும்,ஒரு கையில் அஞ்சேல் என்ற அபயமும்,ஒரு கையில் மோதகமும் உள்ளது.

பிள்ளையாரின் 32 திரு உருவங்கள்:

1. பால கணபதி, 2. தருண கணபதி, 3. பக்தி கணபதி, 4. வீர கணபதி, 5. சக்தி கணபதி, 6. துவிஜ கணபதி, 7. சித்தி கணபதி, 8. உச்சிஷ்ட கணபதி, 9. விக்ன கணபதி, 10. க்ஷிப்ர கணபதி, 11. ஹேரம்ப கணபதி, 12. லட்சுமி கணபதி, 13. மகா கணபதி, 14. விஜய கணபதி, 15. நிருத்த கணபதி, 16. ஊர்த்துவ கணபதி, 17. ஏகாட்சர கணபதி, 18. வர கணபதி, 19. த்ரயக்ஷர கணபதி, 20. சிப்ரப்ரசாத கணபதி, 21. ஹரித்ரா கணபதி, 22. ஏகதந்த கணபதி, 23. சிருஷ்டி கணபதி, 24. உத்தண்ட கணபதி, 25. ருணமோசன கணபதி, 26. துண்டி கணபதி, 27. துவிமுக கணபதி, 28. மும்முக கணபதி, 29. சிங்க கணபதி, 30. யோக கணபதி, 31. துர்க்கா கணபதி, 32. சங்கடஹர கணபதி.

பால கணபதி: நான்கு திருக்கரங்களும், யானை முகமும் உடையவர். உதிக்கின்ற செங்கதிர் ஒன்ற நிறம் உடையவர். குழந்தைத் திருமேனியினை உடையவர். வாழைப்பழம், மாம்பழம், பலாப்பழம், கரும்பு இவற்றை நான்கு திருக்கரங்களிலும் தாங்கியவர். இவரது துதிக்கையில் மோதகம் இருக்கும்.

தருண கணபதி: எட்டுத் திருக்கரங்களை உடையவர். யானை முகத்தை உடையவர்.கைகளில் பாசம், அங்குசம், பணியாரமாகிய மோதகம், விளாம்பழம், நாவற்பழம், ஒடிந்த தன் கொம்பினை உடையவர். நண்பகலில் தோன்றுகின்ற கதிரவனைப்போல சிவந்த மேனியினர்.

ஸ்ரீ பக்தி கணபதி: சரத்காலத்து நிறைமதி போன்ற வெண்ணிறம் படைத்தவராக, தேங்காய், மாம்பழம், வாழிப்பழம், பாயஸ பாத்திரம் இவற்றை நான்கு திருக்கரங்களில் ஏந்தி, யானை முகம் கொண்டவர்.

வீர கணபதி: வேதாளம், வேல், அம்பு, வில், சக்கரம், கத்தி, கேடகம், சம்மட்டி, கதை, அங்குசம், நாகம், பாசம், சூலம், குந்தாலி, மழு, கொடி ஆகிய பதினாறையும் தாங்கிய பதினாறு திருக்கரங்களுடையவர். சிவந்த திருமேனியினையும் ,வீரம் வாய்ந்த சினம் பொருந்திய திருமுகத்தையும் உடையவர்.

சக்தி கணபதி: செவ்வந்தி வானம் போன்ற நிறத்தையும், பச்சைநிற மேனியளாய தேவியைத் தழுவிக்கொண்டு இருப்பவர் .ஒருவர்க்கொருவர் இடுப்பில் கைகொடுத்துத் தழுவுக்கொண்டிருப்பது தனியழகு. பாசம் ,பூமாலை இவற்றைத் தாங்கிய திருக்கரத்துடன் அஞ்சலென்கிற அபயகரமும் உடையவர்.

துவிஜ கணபதி; நான்கு திருக்கரங்களிலும் முறையே புத்தகம், அட்சமாலை, தண்டம், கமண்டலம் இவற்றைத் தரித்தவர்.

சித்தி கணபதி ; மாம்பழம், பூங்கொத்து, கரும்புத் துண்டு, எள்ளுருண்டை, பரசு இவற்றைத் துதிக்கையில் வைத்திருப்பவனும், பொன் கலந்த பசுமை நிறமுடையவர்.

உச்சிஷ்ட கணபதி ; நீலோற்பலம், மாதுளம்பழம், வீணை, நெற்கதிர், அட்சமாலை இவற்றைத் தரித்தவரும் ,நீல நிறத் திருமேனி உடையவராக விளங்குபவர்.

விக்ன கணபதி ; சங்கு, கரும்பு வில், புஷ்ப பாணம், கோடரி, பாசம், சக்கரம், கொம்பு, மாலை, பூங்கொத்து, பாணம் முதலியவற்றோடு கூடிய திருக்கரங்களை உடையவர். ஆபரணங்களை நிரம்பத் தரித்தவரும், பொன்மேனியுடன் விளங்குபவருமாவார்.

க்ஷிப்ர கணபதி: தந்தம், கற்பகக்கொடி, பாசம், ரத்ன கும்பம், அங்குசம் இவற்றை ஏந்தியவர். செவ்வரத்தம் பூப்போன்ற அழகிய மேனியர். செந்நிறமுடைவர்.

ஹேரம்ப கணபதி(ஏரம்ப கணபதி): அபயம், வரதமாகிய கைகளை உடையவர். பாசம், தந்தம், அட்சமாலை, மாலை, பரசு, சம்மட்டி, மோதகம், பழம் இவற்றைத் தாங்கியவர். சிங்க வாகனத்தில் ஏறியவர். யானைமுகமுடையவர், பசுமை கலந்த கருமை நிறம் உடையவர்.

லட்சுமி கணபதி: லட்சுமி கணபதி என்பது விநாயகரின் 32 திருவுருவங்களில் ஒன்றாகும், லட்சுமி கணபதி விநாயகரின் முப்பத்து இரண்டு திருவுருவங்களில் 12 ஆவது திருவுருவம் ஆகும். இது லட்சுமி தேவியுடன் இணைந்ததாகக் காட்டப்படுகிறது. இந்த திருவுருவம் விநாயகரை வெண் மை நிறத்துடன், லட்சுமி தேவி நீலத் தாமரைப் பூவுடன் இரு கைகளில் ஏந்திய நிலையில் காட்டும். இவர் எட்டுக் கைகளுடன் கிளி, மாதுளம்பழம், கலசம், அங்குசம், பாசம், கற்பகக்கொடி, கட்கம், வரதம் போன்றவற்றை ஏந்திக் கொண்டு விளங்குகிறார்.

மகா கணபதி: மாதுளம்பழம், கதை, கரும்பு வில், சக்கரம், தாமரை, பாசம், நீலோத்பலம், நெற்கதிர், தந்தம், ரத்ன கலசம் இவற்றைத் தாங்கியவர். மூன்று கண்களையுடைய முக்கண்ணர். பிறை முடியர். மடிமீது எழுந்தருளியிருக்கிற தாமரையை ஏந்திய தேவியாற் சுவையோடு தழுவப் பெற்றவர்.

விஜய கணபதி: பாசம், அங்குசம்,தந்தம்,மாம்பழம் இவற்றைத் தரித்தவர். எலி வாகனத்தில் ஏறியிருப்பவர். செந்நிறமானவர்.

நிருத்த கணபதி: இவர் கூத்தாடும் பிள்ளையார்.மோதிரங்களணிந்த விரல்களையுடைய கைகளால் பாசம், அங்குசம், அபூபம்,கோடரி,தந்தம் இவற்றைத் தரித்தவர்.பொன்போன்ற நிறமுடைய திருமேனியர்.கற்பக விருட்சத்தினடியில் எழுந்தருளுபவர்.

ஊர்த்துவ கணபதி: *நீலப்பூ, நெற்பயிர், தாமரை, கரும்புவில், பாணம், தந்தம் ஆகியவற்றை உடையவர். பொன் வண்ணம் கொண்டவர்.பச்சை நிற மேனியுடைய தேவியைத் தழுவியிருப்பார்.*

ஏகாட்சர கணபதி: *செந்நிறமானவர். செம்பட்டாடையர் ,செம்மலர் மாலையர், பிறை முடியர், முக்கண்ணர், குறுந்தாளர், குறுங்கையர், மாதுளம்பழம், பாசம், அங்குசம், வரதம் இவை தாங்கிய கரங்களையுடையவர். யானைமுகத்தையுடையவர். பதுமாசனத்திருப்பவர். எலி வாகனர்.*

வர கணபதி: *செவ்வண்ணமுடைவர். யானை முகத்தை உடையவர். முக்கண்ணர். பாசம், அங்குசங்களைத் தரித்தவர். தேன்நிறைந்தமண்டையையுடைவர். பிறை முடியர்.*

த்ரயக்ஷர கணபதி: *அசைகின்ற செவிகளில் சாமரையணிந்தவர். பொன்நிறத்தினர். நான்கு கரங்களை உடையவர். பாசம், அங்குசம், தந்தம், மாம்பழம் இவற்றைத் தாங்கியவர். துதிக்கையில் மோதகமுடையவர்.*

சிப்ரப்ரசாத கணபதி: *பாசம் அங்குசம், கல்பலதை, மாதுளம்பழம், தாமரை, தருப்பை விஷ்டரம் இவற்றைத் தரித்தவர்.திருவாபரணங்களை அணிந்து பேழை வயிற்றை உடையவர்.*

ஹரித்ரா கணபதி: *மஞ்சள் நிறத்தையுடைய நான்கு திருக்கரங்களுடன் விளங்குபவர். பாசம்,அங்குசம், தந்தம், மோதகம் இவற்றைத் தரித்திருப்பவர்.*

ஏகதந்த கணபதி: *பேழை வயிறும், நீலமேனியும், கோடரி,அட்சமாலை,லட்டு,தந்தம் ஆகியவற்றை உடையவர்.*

சிருஷ்டி கணபதி: *பாசம், அங்குசம், தந்தம், மாம்பழம் இவற்றைக் கரங்களில் தாங்கி எலி வாகனத்தில் சிவந்த மேனியுடன் விளங்குபவர்.*

உத்தண்ட கணபதி*: நீலம், தாமரை, மாதுளம்பழம், கதை, தந்தம், கரும்பு வில் , இரதன கலசம், பாசம், நெற்கதிர், மாலை இவற்றை தமது திருக்கரங்களில் ஏந்தியவர். அழகிய தாமரைப்பூவை ஏந்திய பச்சை மேனியாளாகிய தேவியைத் தழுவிக்கொண்டு அருள்பாலிப்பவர்.*

ருணமோசன கணபதி ;*பாசம், அங்குசம், தந்தம், நாவற்பழம் இவற்றைத் தாங்கிய கரங்களையுடைவர். வெண்பளிங்குபோன்ற மேனியர். செந்நிறப்பட்டாடை உடுத்தியவர்.*

துண்டி கணபதி: *அட்சமாலை,கோடரி,இரத்னகலசம்,தந்தம் இவற்றை ஏந்தியவர்.*

துவிமுக கணபதி: *தந்தம், பாசம், அங்குசம், இரத்னபாத்திரம் இவற்றைக் கையில் ஏந்தியவர்.பசுநீலமேனியர், செம்பட்டாடையும், இரத்தின கிரீடமும் அணிந்தவர். இருமுகமுடையவர்.*

மும்முக கணபதி: *வலது கைகளில் கூரிய அங்குசம்,அட்சமாலை,வரதம் ஆகியவற்றை உடையவர். இடது திருக்கரங்களில் பாசம், அமுதகலசம்,அபயம் ஆகியவற்றை உடையவர்.பொற்றாமரை ஆசனத்தில் மூன்று முகங்களோடு எழுந்தருளியிருப்பவர். புரசம் பூப் போன்ற சிவந்த நிறம் உடையவர்.*

VIJRS 2025

சிங்க கணபதி: *வீணை, கற்பகக்கொடி, சிங்கம், வரதம் ஆகியவற்றை வலது திருக்கரங்களிலும் ,தாமரை, இரத்னகலசம், பூங்கொத்து, அபயம் இவையமைந்த இடது திருக்கரங்களிலும் உடையவர். வெண்ணிறமான மேனியர், யானை முகத்தவர், சிங்க வாகனத்தில் வீற்றிருப்பவர்.*

யோக கணபதி: *யோக நிலையில் யோகபட்டம் தரித்துக்கொண்டு, இளஞ்சூரியன் போன்ற நிறத்தோடு, இந்திரநீலம் போன்ற ஆடையை உடுத்திக்கொண்டு, பாசம், அட்சமாலை, யோகதண்டம், கரும்பு ஆகியவற்றை ஏந்தியவர்.*

துர்க்கா கணபதி: *சுட்ட பசும்பொன்னிறம், எட்டுக்கை, பெரிய மேனி, அங்குசம், பாணம், அட்சமாலை, தந்தம் ஆகியவற்றை வலது திருக்கரத்திலேந்தியவர். பாசம், வில், கொடி, நாவற்பழம் இவற்றை இடது திருக்கரங்களில் ஏந்தியவர்.செந்நிற ஆடை உடுத்தியவர்.*

சங்கடஹர கணபதி: *இளஞ்சூரியன் போன்ற நிறத்தினர். இடப்பாகத் தொடையில் பசும்மேனியுடைய நீலப்பூவை ஏந்திய அம்மையை உடையவர். வலது கையில் அங்குசம் ,வரதம் உடையவர். செந்தாமரைப் பீடத்தில் நின்ற கோலத்தில் நீலநிற ஆடையை அணிந்து காட்சி தருபவர்.*

முடிவுரை:

இது காறும் பிள்ளையாரின் வரலாறும், திரு உருவம், 32 உருவங்கள் ஆகியவற்றைப் புராணங்களின் வழி கண்டோம். பிள்ளையார் வழிபாடு கிபி5 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்துதான் சிறப்புற்று விளங்கியிருப்பதையும் தொல்லியல் சான்றுகள் வழி அறிந்தோம். கோயிலுள்ள பிள்ளையார் சிற்பத்தில் உள்ள கல்வெட்டுகள் வழி பிள்ளையார் உருவ வழிபாடு குறித்து அறிந்து கொண்டோம்.

துணைநின்ற நூல்கள்: *-சிற்பச் செந்நூல் - வை.கணபதி ஸ்தபதி - ப: 275*

1. சங்கநூல்களில் முருகன் - பி.எல்.சாமி - ப: 47
2. கல்வெட்டு - அக்டோபர் - 2008 - திரு.தி.நா இராமச்சந்திரன் - ப:4
3. கல்வெட்டுக் காலாண்டிதழ்-45, நடன.காசிநாதன், தமிழ்நாசு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை
4. பிள்ளையார் வழிபாடு, காந்தளகம்,41, அஞ்சலகவீதி, 834 அண்ணாசாலை, சாவகச்சேரி, சென்னை-600002, பதிப்பு :1997
5. பிள்ளையார் புராணம், லேனா தமிழ்வாணன்,மணிமேகலைப் பிரசுரம், தபால்பெட்டி எண் 1447, 4, தணிகாசலம்சாலை, தியாகராய நகர், சென்னை-600 017, இரண்டாம் பதிப்பு 1994

இணையதளங்கள்:

1. https://en.wikipedia.org/wiki/Gardez_Ganesha
2. https://shreeganesh.com/site/about/829/32-forms-of-lord-shree-ganesh

புகைப்படம் உதவி - இணையம் - நன்றி